

Újpest, 1908. december 14. – Budapest, 1969. december 24.

Munkás származású. 1927-től gyári bérelszámoló, 1929-től banktisztviselő a Magyar Jelzáloghitelbank jogügyi osztályán. 1940-ben az Athenaeum Irodalmi és Nyomdai Rt.-nél a titkárság, majd a bérelszámoló osztály vezetője lett. 1932-ben fejezte be egyetemi tanulmányait, előtt egy évig teológiai egyetemre járt. 1945 májusában igazságügyi szolgálatba lépett, népbíróági jegyző volt. 1946-ban a Budapesti Népügyészségen népügyész, 1948-ban a Budapesti Államügyészségen dolgozott, 1949-től 1952-ig a Gyulai (majd Szegedi) Államügyészség vezetője. 1952. októbertől a Legfőbb Ügyészségen teljesített szolgálatot, 1955. augusztus 3-tól a legfőbb ügyész első helyettese. A Nagy Imre per során ő képviselte a vádat. 1960. június 12-étől 1960. március 20-ig az igazságügyi miniszter első helyettese volt, majd kinevezték a Legfelsőbb Bíróság elnökévé. Tisztségét 1968. március 30-ig töltötte be. 1947-ben lépett be a Magyar Kommunista Pártba, MDP, majd MSZMP tag.